

21 Valsheidsincidenten (3)

mr. J.W. Westenberg

Coördinerend vice-president Rechtbank Den Haag, en projectleider Vliegende Brigade

Opgenomen

‘Tja, mevrouw, natuurlijk begrijp ik dat u het niet leuk vindt dat uw man een nieuwe vriendin heeft. Maar dat betekent nog niet dat hij de rest van zijn leven u moet blijven onderhouden. Daar heeft hij bovendien het geld niet voor. Wat zegt u, geld in België? Daar weten wij niets van. Heeft u een rekeningnummer, opgave van een bank of zoiets? Nee, dan kan ik er mijn cliënt toch moeilijk naar vragen’. (...)

‘Zeg De Graaf, ik neem je even apart. Had van de week je vrouw aan de telefoon. Sprak over de alimentatie. Nee, niets aan de hand. Had het ook over geld in België. Geen bewijsstukken. Maar zorg wel dat... enfin, je begrijpt het wel hè. Het is bovendien fiscaal niet correct ook’. (...)

Alimentatiezitting. ‘Het klopt rechter dat mevrouw mij op een bankrekening in België heeft geattendeerd. Ik heb er mijn cliënt nog speciaal naar gevraagd. Klopt hè, meneer De Graaf. Hij antwoordde dat hij zo’n rekening niet had. Wat zeg je, De Graaf? (...) Niet meer. Niet meer, Edelachtbare. Waarschijnlijk heeft mevrouw het geld opgenomen’.

Knoeien

Gedaagde meent bewijs te mogen ontlenuen aan productie 7, een overgelegde brief waarin zij leest dat tussen mijn cliënte en haar een overeenkomst tot stand is gekomen. Los van het feit dat een dergelijk iets niet in die brief valt te lezen, wijst eiseres de rechtbank er op dat het hier om een kopie gaat, die is overgelegd. Met een kopie kun je makkelijk knoeien. Bovendien de handtekening onder dit stuk lijkt in geen enkel opzicht op die van de directeur van cliënte, die naar stellen de brief getekend zou moeten hebben. Ter staving hiervan brengt eiseres een tweetal afschriften in het geding van brieven van haar directeur. Duidelijk is dat de handtekeningen helemaal niet op die onder productie 7 lijken. Als gedaagde niettemin wil volhouden dat dit wel het geval is, dan draagt zij hiervan het – tot nu toe niet door haar aangeboden – bewijs. (...)

Zo en nu nog even een briefje naar cliënte. Gaarne ontvang ik van u een tweetal documenten waarop de handtekening van de directie, zodanig dat deze niet lijkt op... Nee, dat kan beter per telefoon. Kan ik direct uitleggen hoe veel tijd wij met een dergelijke zet winnen. Goede truc, zo’n valsheidsincident. Kost maar duizend gulden en is zo’n aller-aardigste barrière voor de wederpartij.

Boodschappenauto

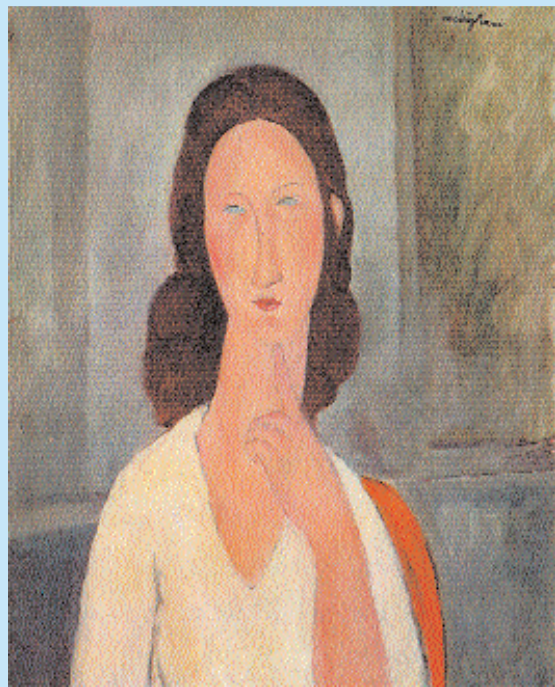
‘Voorts vraag ik u als curator verlot de boodschappenauto van de echtgenote van de gefailleerde uit het faillissement te mogen overnemen. Voor deze twee jaar oude VW Golf met een kilometerstand van circa 25.000 lijkt mij een bedrag van f 12.000 meer dan redelijk. (...)

Uw aantekening op mijn verslag dat u voor dat bedrag de auto ook wel zou willen overnemen, kan ik niet plaatsen. Wilt u daarmee aangeven dat u toestemming weigert?’

Feiten

‘Op welke termijn bepaalt de rechtbank thans pleidooi? Acht maanden? Dan het volgende briefje naar de wederpartij: Geachte confrère, Cliënte herhaalt haar schikkingsvoorstel van 15%. Als dit niet wordt geaccepteerd moet zij tot haar spijt pleidooi vragen.’ (...)

‘Wat zegt u, comparitierechter? Nee, natuurlijk wilde cliënte geen tijd rekken. Zij vond 15%, gezien haar gerechtvaardigde bezwaren tegen de vorderingen alleszins reëel. Ik trouwens ook. Financieel wankele positie van de wederpartij? Daar weet ik niets van. Mijn cliënt trouwens ook niet. U zegt dat die volgens de wederpartij gebeld heeft met de boodschap: “15% en anders kun je nog maanden wachten!” Ja rechter, wederpartijen zeggen zoveel. Maar het komt op de feiten aan.’

Geen Modigliani, maar Elmyr de Hory, *Portrait de S. Jana Hébuterne*, 1964